

DIN TRECUTUL VIEȚII MEDICALE ROMĂȘCANE. VIAȚA ȘI ACTIVITATEA DOCTORULUI ALEXANDRU VASILIU

Iulia Butnariu

În viața orașului, dar și în fostul județ al Romanului, perioada ultimelor patru decenii ale sec. XIX și primii ani ai sec. XX, până la primul război mondial, au reprezentat una de creștere și consolidare în multe domenii, spor demografic, deschiderea de noi afaceri, punerea bazelor industriei, transporturilor ș.a. Un climat de prosperitate care a favorizat și schimbări socio-profesionale, modificarea structurii profunde a vieții urbane. S-a schimbat și ritmul de viață și orizontul cultural.

Asistența medicală necesară la nivelul orașului Roman, în acest context, a evoluat, pe de o parte instituțional, pe de alta prin numărul și calitatea pregătirii medicilor care au profesat aici. Între personalitățile din acest domeniu se află și medicul Alexandru Vasiliu (1859-1913). Venind în urma altor figuri reprezentative, precum dr. Alexandru Theodori, Vafrino Marini, contemporan cu dr. Mihail Burada¹, medicul Alexandru Vasiliu este mai puțin valorificat în lucrările de iatroistorie, în special datorită concentrării acestora în jurul asistenței medicale asigurate în cadrul Spitalului „Precista Mare”².

Reconstituirea vieții și activității sale au fost posibile datorită donației primite la Muzeul de Istorie Roman, în luna februarie 2010. O importantă colecție, cu specific medical, adunată în decursul ultimelor șase decenii de către dr. Epifanie Cozarescu și colaboratorii săi, cunoscută drept „Muzeul Spitalului Precista Mare” din Roman, a fost donată de Societatea de Istorie a Medicinii și Farmaciei din Roman. Această colecție cuprinde și trei dosare de acte și documente relative la dr. Alexandru Vasiliu. Alături de acestea sunt însemnările doctorului, corespondența, un inventar al bibliotecii personale, obiectele recuperate de la soția acestuia, Olga Vasiliu, și câteva cărți de specialitate care i-au aparținut.

Interesul pentru dr. Alexandru Vasiliu este motivat, pe de o parte, prin nevoia de a recupera o filă din trecutul medicinei romășcane, pe de altă parte, de complexitatea acestei personalități, reprezentative pentru oraș și epocă. Facem primii pași în vederea conturării acestui profil, pentru așezarea sa în galeria figurilor reprezentative din viața orașului, nu doar a vieții medicale, ci și culturale. Traseul profesional, implicarea în viața publică, în activitatea culturală a Romanului îl

¹ A fost contemporan și colaborator cu o altă personalitate a vieții medicale romășcane, doctorul Mihail Burada, cu care a fost coleg, în cadrul Spitalului „Precista Mare”, pentru o scurtă perioadă (1894-1896).

² E. Cozarescu, O. Clocotici, **Istoricul Spitalului Municipal Precista Mare din Roman până la bicentenar (1998)**, Roman, 2001, menționează sumar activitatea dr. A. Vasiliu în cadrul Spitalului Precista Mare, ca medic secundar.

dezvăluie în complexitatea preocupărilor sale.

Documentele prezente în cele trei dosare aflate în patrimoniul Muzeului de Istorie Roman sunt referitoare la activitatea sa profesională între anii 1882-1913 (un dosar cuprinzând 19 documente), acte personale diverse (un dosar cu 42 documente, majoritatea fiind legate de casa din Roman în care a locuit dr. Vasiliu) și testamentul doctorului (al treilea dosar cu 4 documente).

Despre originea și formarea lui Alexandru Vasiliu până la absolvirea facultății de medicină nu au putut fi recuperate, până în prezent, date importante. Se știe că s-a născut în anul 1859, conform datei specificate pe piatra sa funerară, aflată în Cimitirul „Eternitatea” din Roman. În perioada studenției a făcut serviciul de extern la Spitalul Militar Central (între 15 februarie-decembrie 1882)³, așa încât concluzionăm că a urmat studiile de medicină la București, absolvind în anul 1882 sau 1883.

În februarie 1886, la doar 27 de ani, își susținea doctoratul în medicină, la București, cu lucrarea **Despre emoragia cerebrală (apoplexie, dambila)**, publicată în același an la Tipografia Curții Regale. Un exemplar din lucrare se află în posesia Muzeului de Istorie Roman, cu dedicația autorului⁴.

Alexandru Vasiliu ajunge medic de plasă în județul Roman⁵. Se păstrează un document, o adresă cu nr. 6643 din 24 mai 1886 trimisă din partea Direcției Generale a Serviciului Sanitar București către dr. în medicină Alexandru Vasiliu, prin care era înștiințat despre numirea sa în postul de medic al Plasei Fundu, cu reședința la Dămieniști, jud. Roman⁶. În perioada 1886-1892, timp de șase ani, a profesat ca medic de plasă. Un certificat cu nr. 115 din 18 februarie 1892, eliberat de Serviciul Sanitar al județului Roman, pentru dr. Alexandru Vasiliu, confirmă activitatea acestuia, neîntreruptă, ca medic de plasă în județul Roman, de la 1 iulie 1886 până la data emiterii actului, în februarie 1892.

Adresa cu nr. 862 din 25 ianuarie 1892 din partea Direcției Generale a Serviciului Sanitar, de la București către dr. Alexandru Vasiliu, îl anunța de permutarea sa în postul vacant de medic de plasă, în Moldova – Siretul de Jos cu reședința la Elisabeta Doamna, județul Roman.

În această perioadă a funcționat drept conferențiar de igienă la Școala practică de agricultură din jud. Roman. La dosar se păstrează actul de numire emis de minister⁷ și înștiințarea primită de dr. Vasiliu din partea instituției angajatoare⁸.

³ Conform certificatului din 10 decembrie 1882.

⁴ Vezi anexa 10, pagina de titlu a lucrării de doctorat.

⁵ Echivalent astăzi cu medicul de circumscripție, în unitatea administrativ-teritorială a vremii.

⁶ Adresa nr. 6643 din 24 mai 1886 din partea Direcției Generale a Serviciului Sanitar București către dr. în medicină Alexandru Vasiliu, prin care îl înștiințează despre numirea sa în postul de medic al Plasei Fundu (reședința la Dămieniști), jud. Roman.

⁷ Doc. nr. 43030 din 12 septembrie 1890 privind numirea dr. A. Vasiliu drept conferențiar la Școala practică de agricultură din jud. Roman, eliberat de la Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor.

⁸ Adresa nr. 593 din 14 septembrie 1890, de la Școala practică de agricultură Roman către dr. Alexandru

Participă la concursul pentru posturile vacante de medici primari de județe, în 16 martie 1892⁹. Pentru o scurtă perioadă figurează ca medic primar al județului Gorj, în urma participării sale la concurs, fiind numit ca definitiv, în aprilie 1892¹⁰. Posibil să nu fi funcționat efectiv ca medic primar al jud. Gorj, dat fiind intervalul foarte scurt de timp între numirea sa acolo (8 aprilie) și revenirea în jud. Roman ca medic de plasă (29 mai). Îl regăsim pe dr. A. Vasiliu ca medic de plasă în județul Roman – în Plasa Moldova-Siretul de Jos – numit prin Decret Regal nr. 2050 din 22 mai 1892¹¹.

Între anii 1894 și 1896 a funcționat ca medic secundar la Spitalul „Precista Mare” din Roman, sub îndrumarea doctorului Mihail Burada, o altă figură reprezentativă a vieții medicale a orașului. În dosar există o copie a Decretului Regal nr. 926 din 5 martie 1894 privind numirea doctorului Alexandru Vasiliu în acest post de medic la spitalul romașcan, aflat sub epitropia Casei „Sf. Spiridon” din Iași. Îl înlocuia pe doctorul Grigorie Ciolac, care demisionase.

A avut o tentativă nereușită de a ajunge medic primar al județului Roman, fiind depășit la punctaj de dr. Motăș. Se păstrează o cerere întocmită de dr. A. Vasiliu în 15 iunie 1896, către Directorul general al Serviciului Sanitar, prin care solicita numirea sa ca medic primar al județului Roman, în baza concursului susținut în anul 1892. Postul era disponibil ca urmare a avansării pe un alt post a doctorului Oncescu. Nu a obținut atunci postul dorit. Dintr-o copie a Rezoluției ministeriale din 16 iulie 1896, de răspuns la cererea doctorului Alexandru Vasiliu, de a fi numit în postul de medic primar al județului Roman, aflăm de rezoluția negativă, motivată de punctaj și, în plus, de prevederea legii sanitare, care cerea o practică de 3 ani în postul luat după concurs. Activ și ambițios, Alexandru Vasiliu ajungea medic primar al județului Roman la 1 februarie 1897. Din adresa nr. 2103 din 1 februarie 1897, dată de Direcțiunea Generală a Serviciului Sanitar către doctorul Alexandru Vasiliu, aflăm de numirea sa în postul de medic primar al județului Roman, de la 1 februarie 1897 (în locul dr. Motăș).

Drept urmare a trecerii sale pe post de medic primar al județului, dr. Alex. Vasiliu își înainta demisia de la Spitalul „Precista Mare”. Se păstrează scrisoarea de demisie a doctorului Alexandru Vasiliu, din postul de medic secundar al Spitalului „Precista Mare” din Roman, datată 4 februarie 1897 și adresată Epitropiei „Sf.

Vasiliu, prin care îl înștiințează de numirea sa în postul de medic și conferențiar de igienă la această școală, începând cu data de 15 septembrie 1890.

⁹ Adresa cu nr. 1991 din 7 martie 1892, din partea Direcției Generale a Serviciului Sanitar, București către dr. Alexandru Vasiliu, prin care era anunțat de admiterea sa la concursul pentru posturile vacante de medici primari de județe, din 16 martie 1892.

¹⁰ Adresa nr. 5651 din 8 aprilie 1892, din partea Direcției Generale a Serviciului Sanitar, București către dr. Alexandru Vasiliu, (era medic de plasă Siretul de Jos în jud. Roman), prin care îl înștiințează de numirea sa definitivă, în baza concursului dat, în postul de medic primar al județului Gorj.

¹¹ Adresa nr. 8156 din 29 mai 1892, din partea Direcției Generale a Serviciului Sanitar, București către dr. Alexandru Vasiliu, prin care era anunțat de permutarea sa, la cerere, în postul de medic al Plasei Moldova-Siretul de Jos, (reședința la Elisabeta Doamna), din județul Roman.

Spiridon” din Iași. La aceeași dată trimitea o scrisoare similară doctorului M. Burada.

În anul 1897 dr. Alexandru Vasiliu a publicat în revista *Spitalul* din București trei articole sub titlul **Un secol de la fundarea Spitalului Precista Mare din Roman**. Printre alte boli semnalate, dr. Vasiliu remarca cele trei afecțiuni care au afectat grav situația sanitară a județului: malaria, sifilisul și pelagra¹².

În perioada în care a activat pe postul de medic primar al județului, Alexandru Vasiliu a colaborat cu prof.dr. Victor Babeș, ocupându-se de una din cele mai răspândite boli ale vremii: pelagra. Cercetările făcute în zona Romanului, favorizate de existența Spitalului pentru pelagroși, au permis studierea acestei boli timp de șase ani, între 1906 și 1912, rezultatele fiind publicate în *Analele Academiei Române, Secția Științifică*¹³. La Roman a fost detașată o parte din aparatul catedrei de la București, sub îndrumarea șefului de laborator, dr. Aurel Babeș, fratele prof.dr. Victor Babeș. În colectivul de cercetare a intrat dr. A. Vasiliu și dr. Nicolae Gheorghiu, medicul șef al spitalului de pelagroși și alții din personalul de specialitate.

În anul 1907 dr. Alexandru Vasiliu publica lucrarea **Causele întinderii pelagrei în România și mijloacele de combatere**, la tipografia Leon Friedmann din Roman. Lucrarea era un raport pregătit pentru al VI-lea Congres al Asociației pentru dezvoltarea și înaintarea științelor, secția medicală, iar dr. Vasiliu publica această lucrare, bazându-se pe experiența sa de medic primar al județului Roman și practica de la Spitalul de Pelagroși de la Pâncești-Dragomirești. De altfel, între manuscrisele rămase de la dr. Alex. Vasiliu se păstrează și câteva file referitoare la modalitatea de realizare a statisticii sanitare în primul deceniu al secolului XX, în care face trimitere la pelagră. În dosarul de acte personale se păstrează ciorna unei scrisori adresate de dr. Vasiliu profesorului Victor Babeș, probabil din 1906 sau 1907, la începutul cercetărilor din zona Romanului. Îi sugera profesorului o nouă cale de cercetare asupra etiopatogenei pelagrei.

O perioadă interesantă din activitatea dr. Alex. Vasiliu este în anii 1903-1904, timp în care se află la Paris, la cursuri. Din această perioadă sunt cele șase scrisori aflate în patrimoniul Muzeului de Istorie Roman, din care ne putem face o bună imagine asupra activității sale profesionale din această perioadă, a vieții sale de familie, a preocupărilor sale intelectuale. Corespondența purtată de el cu soția sa, Olga, rămasă în Roman, îl dezvăluie un atent observator al vieții cotidiene pariziene și un fin critic, datorită pregătirii sale profesionale, interesat în special de moravuri și de problemele de igienă publică. Ne-am oprit asupra unor observații pe care le notează dr. Vasiliu într-una din aceste scrisori: „*Condițiile de salubritate a Parisului s-au îmbunătățit mult de când cu deschiderea acestor bulevarde, în toate direcțiile, căci înainte numai boale și epidemii domneau. Cu toate acestea tot e un aer greu, atmosfera este încărcată cu emanațiile de prin canale, care oricât de bine ar fi făcute, tot degajează gazuri urâcioase, cu toată apa în abundență ce se varsă zilnic*

¹² E. Cozarescu, O. Clocotici, **op.cit.**, p. 277.

¹³ Epifanie Cozarescu, **Paramedicalia**, București, Editura pentru Știință, 2007, p. 128

pe străzi (...) asemenea și cu emanațiile hornurilor de la nenumăratele uzine și fabrici, chiar încă la al 7-lea etaj încă este colb în aer și praf de cărbune". Impresionat de aglomerația umană, sistematizarea și de buna organizare a serviciilor publice de salubritate ale Parisului, devine critic atunci când se raportează la obișnuințele cotidiene ale francezilor – „*Dimineața, locuitorii de la 2, 3, 4, 5, 6, 7, etaj își scutură covoarele și hainele pe ferești sau de la balcoane în stradă așa că tot acest colb se răspândește în aer, care, la rândul lui, dă în nasul oamenilor care intră din nou în camere și se depune peste tot locul*”

În timpul liber era interesat de plimbările prin metropolă și împrejurimi, de arhitectura Parisului, frecventează teatrul și opera. Dr. A. Vasiliu aprecia în mod deosebit spațiile largi, grădinile spațioase și îngrijite, împărtașind soției sale impresiile. Ritmul accelerat al vieții cotidiene pariziene îi crea însă disconfort, reclamând de multe ori zgomotul străzii, infernal, „mefistofelic”.

Deși obișnuit cu volumul mare de activitate în profesie, participând la cursuri, făcând practică (în spitalul de alienați St. Anne) și examene (susținute în iunie 1904), împărțind timpul cu rigurozitate, el regreta în permanență țihna Orientului. Timpul de reflexie îi lipsea. Făcea comparația între ritmul de viață de acasă și cel al occidentalilor. Sunt interesante observațiile pe care le comunica soției sale: „*Aceasta-i civilizația, muncă și alergătură, istovire de puteri, toți caută să câștige, unii de a duce un trai mizerabil de azi pe mâine, alții ca să se îmbogățească... Pot zice că civilizația asta nu constă în dezvoltarea armonică a tuturor facultăților intelectuale, afective și instructive, ci mai mult în pervertirea lor în o muncă excesivă, analoagă cu munca silnică pe viață*”¹⁴.

Dr. Vasiliu se dovedește critic atunci când își aprecia colegii de cursuri (un macedonean, un argentinian, restul francezi): „toți sunt cam slabi în medicină legală, iar în psihiatrie și mai și”. În pofida volumului mare de muncă, el se prezintă bine la examene, deși se plângea soției sale că nu are timp să parcurgă în întregime materia.

Înainte de reîntoarcerea în țară își cheamă soția la Paris și împreună fac un voiaj prin Europa, trecând și prin Londra, Viena, Veneția.

Pe toată durata șederii sale la Paris a menținut strânse legături cu cercurile de români aflați la studii în străinătate, cu prietenii de familie, dar și cu cei rămași acasă. Din corespondență aflăm de relațiile de colaborare dintre el și dr. Mihail Burada, de la care împrumută adeseori cărți de specialitate, atunci când nu le poate procura singur. A urmărit să fie la curent cu noutățile bibliografice și nu o dată primește din Roman noutățile medicale editate, apărute în alte centre europene, pe care medicii români le aduceau în țară imediat după apariția lor.

Dr. Alexandru Vasiliu a făcut parte din Comisia interimară locală. Se păstrează adresa nr. 6835 din 10 noiembrie 1895, dată de Prefectura Județului Roman, prin care dr. Alexandru Vasiliu, era anunțat asupra dizolvării Consiliului Comunei Urbane

¹⁴ Scrisoarea din 18 / 31 martie 1904, a dr. A. Vasiliu către soția sa Olga.

Roman și de numirea sa ca membru în Comisia Interimară. Activitatea sa profesională, ca medic primar al județului, se regăsește și în rapoartele statistice ale vremii, privitoare la situația județului Roman.

În viața culturală a orașului, dr. Alexandru Vasiliu a activat prin Societatea Culturală „Miron Costin”, conferențind în cadrul ședințelor acesteia. Se păstrează un manuscris, de 60 de pagini, al doctorului Alexandru Vasiliu, **Despre Științele oculte**, prezentat în conferință publică, în cadrul acestei societăți în anul 1907. Alte însemnări ale dr. Vasiliu, sub titlul **Despre suflet și materie**, sunt păstrate în manuscris în colecția de iatroistorie a Muzeului de Istorie Roman.

Dr. A. Vasiliu a locuit în Roman, în str. Callimachi, la nr. 3. A cumpărat în anul 1900 o casă, ale cărei acte de proprietate le-a păstrat (la dosar fiind și actele de proprietate ale casei, atât ale doctorului, cât și cele păstrate de la precedenții proprietari)¹⁵. Din 1934 strada Callimachi a fost numită str. dr. A. Vasiliu.

Alexandru Vasiliu a decedat în anul 1913, la doar 54 de ani, fiind înmormântat la Roman, în cimitirul „Eternitatea”. Se păstrează două telegrame de condoleanțe primite de soția sa de la dr. M. Burada și de la profesorul dr. Victor Babeș (din 23 octombrie 1913).

În posesia muzeului se află și dosarul cu testamentul său. Din acest document aflăm că dr. Alexandru Vasiliu și-a lăsat averea soției, mai puțin casa din str. Callimachi, asupra căreia îi dădea doar dreptul de folosință pe timpul vieții, urmând ca această casă să intre apoi în proprietatea fundației Episcop Melchisedec. Din informațiile avute la dispoziție se pare că nu au avut copii, nefiind menționați în testament¹⁶.

Doctorul Alexandru Vasiliu a adunat o serie de materiale care au fost păstrate de soția sa, până la decesul ei, în 1964. Obiectele – instrumentar medical, documentele adunate, evidențiază preocuparea doctorului pentru trecutul vieții medicale, a celei romașcane în particular, fiind un precursor în domeniul iatroistoriei al dr. Epifanie Cozarescu¹⁷.

Din trecutul medicinei românești se desprind figurile unor oameni care și-au

¹⁵ Contract de vânzare-cumpărare din 13 martie 1900, prin care medicul Alexandru Vasiliu cumpăra casele din str. Callimachi, nr. 253 (ulterior nr. 3) din Roman, Despărțirea a IV-a, de la Societatea Creditului Urban din Iași, fiind fosta proprietate a lui Leon Eraclide.

¹⁶ Vezi anexa cu testamentul dr. Vasiliu, din septembrie 1913

¹⁷ Dosarul cu aceste documente a fost obținut de dr. Epifanie Cozarescu la 11 mai 1965, vezi însemnarea dr. Epifanie Cozarescu pe dosar: „Aceste foi dispartate au fost găsite de subsemnatul între lucrurile mărunte rămase de pe urma duduui Olguța dr. Al. Vasiliu, care i-a supraviețuit doctorului până în anul 1964 (ajungând la etatea de 102 ani)... Clasate, paginate și cusute în acest dosar le-am depus în biblioteca-muzeu a spitalului nostru, înființată de mine în luna aprilie a acestui an (sus în turnul clopotniță al bisericii Precista). Concomitent am adus aici bustul doctorului (lucrat de sculptorul Râșcanu-Bârlad), un tablou – portret de-al său, alte documente, cărți și o trusă de instrumente medico-chirurgicale obstetricale, compusă din: două forcepse, una pensă de extras placenta, un tensilotom și una sondă metalică pentru extras urina la femei. Pr.conf.dr Cozarescu E. 1965 V 11”.

onorat profesia, o elită formată și perfecționată în țară, dar și în școli apusene, personalități recunoscute în țară și în lume. O bună parte dintre aceștia au ales să își practice nobila profesie în provincie, așa cum este cazul dr. Vasiliu, implicându-se constant și profund în viața comunității pe care au slujit-o. Au contribuit la ridicarea calității serviciilor medicale, constituind exemple profesionale și existențiale.

**From the past of the medical life in the town of Roman.
Life and activity of the doctor Alexandru Vasiliu
Summary**

The medical care given to the inhabitants of Roman city and county evolved at the end of the 19th century and the beginning of the 20th century, partly institutionally, partly due to the number and quality of the educations of the doctors who practiced here. Among the personalities in the domain we also include doctor Alexandru Vasiliu (1859-1913). He followed other representative figures, such as dr. Alexandru Theodori or Vafrino Marini, he was dr. Mihail Burada's colleague.

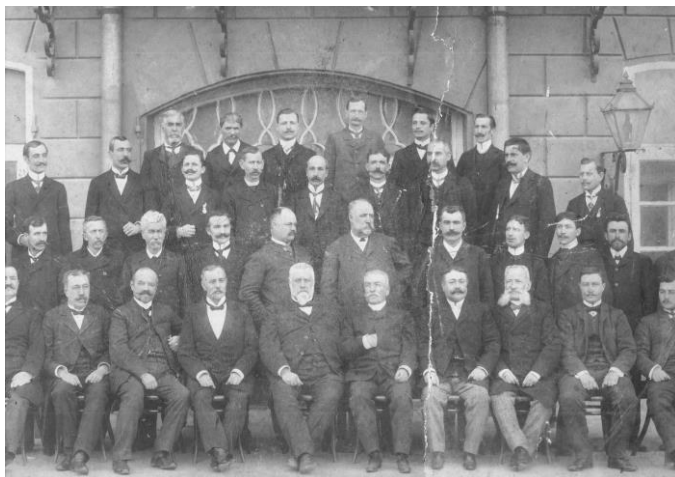
The reconstitution of the life and activity of doctor Alexandru Vasiliu was possible due to the donation received by the History Museum of Roman in February 2010. An important collection, containing mainly medicine related items, gathered during six decades by dr. Epifanie Cozarescu and his cooperators, known as „The Museum of the Precista Mare Hospital” of Roman and was donated by the Society of History of Medicine and Pharmacy of Roman. This collection also contains three files with papers and documents relating to dr. Alexandru Vasiliu. Based on these we were able to track his professional path, the involvement in public life, in the cultural activity of Roman. The complexity of his preoccupations made him known in his time, among the other personalities of the town. Territory doctor, afterwards secondary physician at the „Precista Mare” Hospital of Roman, he subsequently became the town's primary physician. He was part of the research team, conducted by prof. Victor Babeș, who was concerned with one of the most encountered diseases at the time: pellagra. The research conducted near Roman, favored by the existence of the Hospital for pellagra patients enabled the study for a six year period, during 1906 to 1912.

He was a member of the local interim commission. In the town's cultural life dr. Alexandru Vasiliu activated through the „Miron Costin” Cultural Society, lecturing during its sessions.

Doctor Alexandru Vasiliu gathered a series of materials, both objects – medical instruments and documents, thus emphasizing his preoccupation for the past of medical life, especially for that of the town of Roman, being a forerunner in the history of medicine of dr. Epifanie Cozarescu.

Anexa 1: dr. Alexandru Vasiliu în anul 1903 sau 1904,
perioada deplasării sale la Paris

Anexa 2: dr. Alexandru Vasiliu împreună cu personalul Prefecturii Romanului la 1906 sau
1907 (în rândul întâi, pe scaun, al patrulea din dreapta)

Roman in 14 Septembrie 1890

MINISTERUL
Agriculturii Comerțului Industrii și Domeniilor
ȘCOALA PRACTICĂ DE AGRICULTURĂ
ROMAN.

Nr. 595

Domnule Doctor!

Amia onore a vă comunica, că prin decizia Doam-
nului Ministeru Agriculturii cu N. 6458 din 10 Septembrie
a.c. sunteți numit pe ziua de 15 Septembrie a.c. în pos-
tul de Medic și conferențiar de Higienă la această școală.

Adunându-vă acista la cunoștință, cu onoare vă rog să
prezentați imediat la școală pentru a fi pusă cuvenit pe
rămân și pentru a lua cunoștință de atribuțiunile legate
cu postul în care sunteți numit.

Sumile vă rog Domnule Doctor să asigurați acelu
la mele considerațiune.

Director
C. Parciuanu

Secretar
M. P. Parciuanu

Anexa 3: document din 14 septembrie 1890, prin care dr. Alexandru Vasiliu era înștiințat despre numirea sa drept medic și conferențiar la Școala de Agricultură din jud. Roman

ROMANIA

MINISTERIUL DE INTERNE

DIRECȚIA GENERALĂ

SERVICIULUI SANITAR

18 Mai 1886

N. 6643

BUCUREȘTI

Domnule Doctor

Prin decretul Regel sub N. 1730, sântete numit în postul vacant de medic plasei Fundu ca urzătoare în comuna Comănești din județul Roman.

Sub semnatura comunicându-și despre această numire, are onoare a vă invita, O. Doctor, ca să depuși note preamintate, cât de timp înaintea Oficiului Județului Județ, și tot o dată veți primi instrucțiunile necesare în îndeplinirea aceluia serviciu de la Oficiul Medic primar aceluia Județ.

Primiți, O. Doctor, asigurarea considerățiunii mele.

Director General. D. Volpe

Capul Județului.
N. D. Măscăruț

Anexa 4: document din 24 mai 1886, referitor la numirea dr. Alexandru Vasiliu în postul de medic al Plasei Fundu, jud. Roman

Serviciul sanitar al județului Roman.

Certificat.

Subsemnatul Medic primar al județului Roman, certifică că Dr. Doctor Alexandru Vasiliu se află în serviciul ca Medic de plasă în acest județ de la 1 Iulie 1886, neîntrerupt până în prezent și actualmente încă săi află în aceeași calitate.

Drept care i s'a eliberat prezentul Certificat în urma cererii ce mi'a prezentat registrata N° 135.

Medic primar. Dr. Creșu

N° 115.

1892 Februar în 18.

Secretar

M. Vasiliu

Anexa 5: certificat din 18 februarie 1892, eliberat de la Direcția Sanitară a jud. Roman, prin care atestă activitatea dr. Alexandru Vasiliu ca medic de plasă în județ între anii 1886 - 1892

ROMANIA

Iași 1894 Luna *Martie* în *9* zile

EPITROPIA GENERALA

a
Ospitalelor și Ospiciilor
CASEI ST. SPIRIDON

Serviciul . . . . .

N. 1063.

Domnule Doctor!

„- Vă încredințăm acestor avem onoare a vă înainta copie de pe Decretul Regal N.º 926, relativ la numirea Domniei Voastre provisor în postul de Medic secundar spitalului Precista mare din Roman. -

Primiți vi rugăm Domnule Doctor, asigurarea distinciei noastre considerațiilor. -

Epitropi *Spojan ety*

Directore
Stamazan

Sef serv. *[Signature]*

Anexa 6: document din 9 martie 1894 din partea Epitropiei Generale a Ospitalelor și Ospiciilor Casei „Sf. Spiridon” din Iași, relativ la numirea dr. Alexandu Vasiliu drept medic secundar la Spitalul „Precista Mare” din Roman

ROMANIA

Bucuresti, ... 189.....

MINISTERUL DE INTERNE

DIRECTIUNEA GENERALA

SERVICIULUI SANITAR

No. 2103. 1.FEB.1897

Domnule Doctor,

Prin decretul Regal N° 329 din 31 Ianuarie 1897, sunteți numit pe ziua de 1 Februarie curent, în postul de medic primar la județul Roman definitiv în baza concursului ce aveți depus, în locul Dnii Dr. D. Motas, permutat.

Subsemnatul comunicându-vă despre acesta, are onoare a vă ruga ca să vă prezentați Dnii Prefect al județului Roman, pentru a depune jurământul și a face să vi se dea în primire serviciul sanitar aceluia județ. -

Primiți, Domnule Doctor, asigurarea considerativă a mea. -

Director General D. Boer

Anexa 7: document din 1 februarie 1897, relativ la numirea dr. Alexandru Vasiliu drept medic primar al județului Roman

Testament

B

Subsemnatul D^r. Al. Vasiliu domiciliat în Roman, după propria această testament pentru timpul când nu voi mai fi în viață;

Toată averea mea mobilă, lucruri, Bani, acțiuni sau bani, ce vor rămâne în momentul morții mele o las în deplină proprietate iubitei mele soții Olga Vasiliu iar casa în care locuiesc din strada Calimăcești N° 3 din Roman, o las soției mele Olga numai în folosință până la moartea ei iar ruda proprietate a casei o las școlii "Episcopul Melchisedec" din Roman, pentru scopul cu care este înființată;

Cât va trăi soția mea, pot să aibă folosința casei cum va crede de cuviință, fără nici o supărare din partea școlii "Episcopul Melchisedec".

Aciasta este ultima și liberă mea voință și de aceea am făcut acest testament scris și subsemnat de mine.

Ana. 71 26 Septembrie 1913.

soj D^r. A. Vasiliu.

Conforma
Majors

România
Șeful Tribunalului Roman

Copia prezenta fiind conformă cu originalul aflat în dosarul grafic, se legalizează, pentru "Episcopul Melchisedec" din Roman.

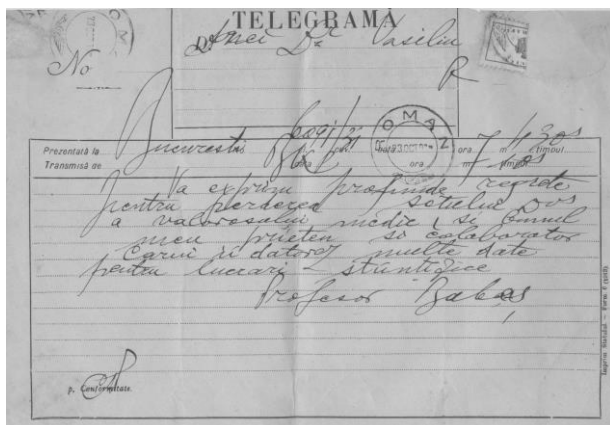
Șeful
Coy. Ia

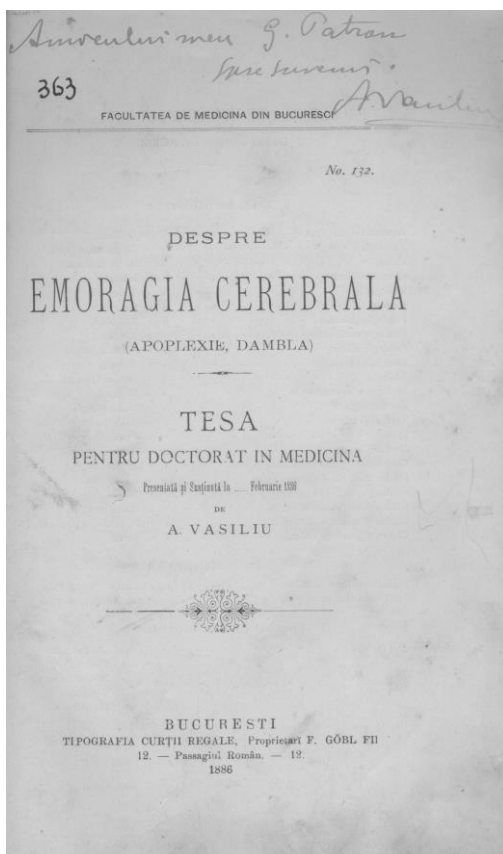
N° 33347

1913 decembrie 23

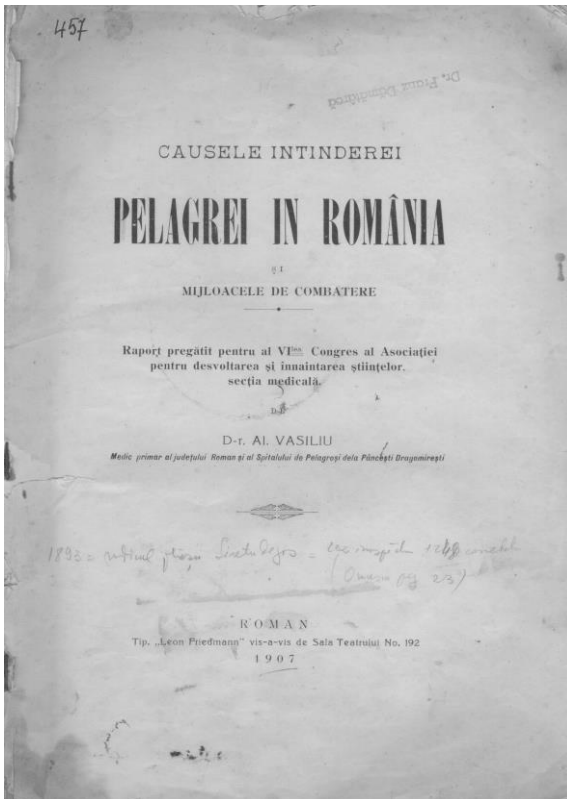
Anexa 8: o copie a testamentului dr. Alexandru Vasiliu din octombrie 1913

Anexa 9: telegrama de condoleanțe trimisă de prof. Victor Babeș către Olga Vasiliu, la decesul soțului, în 23 octombrie 1913

Anexa 10: lucrarea de doctorat în medicină, din 1886, cu dedicația și semnătura autorului

Anexa 11: lucrarea despre pelagră, a dr. Vasiliu, publicată în 1907

Anexa 12: Personalul Spitalului de pelagrosi și membrii echipei de cercetare (fratele prof. Victor Babeș, dr. Alexandru Vasiliu...)

ROMANIA

Roman 1895, Luna *Noiembrie* în *10* zile

PREFECTURA
JUDEȚULUI ROMAN

SERVICIUL ADMINISTRATIV

nr. *6835*

Domnule Meu

*Prin Înaltul Decret Regal N° 4370
din 9 Noiembrie curent, consiliul comunei
Urbane Roman fiind dizolvat, Domnia
vostre sunteti numit membru în comi-
siunea interimara. -*

*Am onore a vă comunica despre
occasta, rugandu vă să bine voiti a
vă prezenta în ospelul primăriei astăzi
la ora 2 p. m. spre a depune juramân-
tul legal, și a intra în funcțiune. -*

*Primiti, vă rog, încredințarea și
mele considerațiuni. -*

Prefect Vasvaz

*Director
Călbăncescu*

Domnia-Sale

Anexa 14: document din 10 noiembrie 1895, prin care dr. Alexandru Vasiliu era înștiințat de numirea sa în comisia interimară a orașului Roman